

Ch ư ng 24

TR I Ầ T I M T khi tôi r ị kh ị nhà tang l , tr ị c ó chúng tôi ấ g ị bánh pizza n m ngr ị b t ị u lên k ho ch cho ấ m c ị.

Tr ị êm l nh l o... có l ị l nh ị xu t hi n s ị ng giá. M t m nh tr ng mong manh treo trên n n tr ị, lá xào x c r ị kh ị cây khi tôi ị b ị xu ng ị. Tôi ki m tra ị n tho ị. Không có tin nh n nào. Tôi không rõ chuy n gi ị a tôi và Ian là nh th nào, nh ng nh tôi ấ nói lúc nấ - ấ n lúc cho m t cu c mậ m a hòa gi ị hoang đ ị. K ch , n u nh b m tôi còn có th t p sau bao nhiêu chuy n th kia, thì ch c ch n Ian và tôi có th v t qua l n va v p này. Tôi s t t qua nhà, coi ông n ị và Bowie ra sao, m c b ị l ị m nào y, r ị s ch y qua ị ng Bitter Creek.

ền óm Georgebury t ị mù, khi bên v ị ng v ng tanh t kho ng tám gi t ị. Quán Whoop & Holler có t a chút đ u hi u s s ng, nh ng nh ng hàng quán m t ti n khác ị u t ị en. Ch có hã ng truy n thông Green Mountain là còn sáng ị en. Mark v n còn ị ng công ty. Tôi có th trông th y mái u en c a anh ta qua c a s , anh ta ị ng ng ị bên bàn ngay khu v c m ị tàu c a tòa nhà hình bàn là c a chúng tôi.

Tôi đ ng l ị, ng c nhìn lên v n phòng, ánh ị en vàng m m ị m c. Và r ị, ch th thôi, tôi ấ a ra quy t ị nh. Ngày mai, tôi s n p thông báo thôi v ị c.

n lúc r ị.

M t gánh n ng c nh c ị kh ị tim tôi. Ph ị. Đ t khoát là ấ n lúc. Tôi s tìm c v ị c gì ó khác s m thôi mà. Có l th m chí còn có th m công ty riêng n a, hay là n ông n ị trong vài tháng cho n khi có c h ị khác m ra. Nh ng ấ n lúc c t ị b t c s ị dây t t ị nào t ng n ị gi ị tôi g n bên Mark. Anh ta ấ hi n đ ị n su t trong cu c ị tôi, luôn che ị ng ch n l ị b ng cách này hay cách khác, và cu ị cùng... r t cu c!... tôi ấ chán ng y chuy n y r ị.

“Bà nói gì v quy t ị nh này h Michelle?” tôi h ị thành ti ng. nh t Phu nhân không tr l ị, nh ng c ng không sao. Tôi không c n n gi ng nói lý trí c a bà n a vì r t cu c tôi ấ tìm th y gi ng nói c a chính mình.

Khi tôi v ị n nhà, chi c xe t ị c a ông n ị v n u ch th ị ng ngày. Lúc vào trong b p, tôi gi t v ị công t c ị en... c n nhà t ị en nh m c. Và im l ng n a. Con chó c a tôi ầ r ị? Nó th ị ng chào ón tôi t ngoài c a, th ị ng phát hi n ra s hi n đ ị n c a tôi t ị ng khe kh u tiên c a b c chân tôi, th ị ng lên vì vui c mà. y nh ng t ị hôm nay, l ị ch ng có gì s t.

“Bowie à?” tôi g i l n. “M v r i này, nhóc con!”

Ch có s t nh l ng.

“Ông n i i?” tôi g i. Gi ng nói c a tôi d ng nh vang v ng l i.

Ch c là ông ang i ch i v i Jody r i, tôi th m ngh . em theo c Bowie n a, có th thôi.

Nh ng m t ng dâng lên trong h ng tôi. Ví xách tu t kh i bàn tay b t ch t m m hôi c a tôi. “Bowie?” gi ng tôi y u t run r y.

R i m t âm thanh be bé phát ra. Ch c là ông n i y, cô nàng Betty Boop nói. Ông ang trong phòng ng v i Jody, h ang làm tình theo ki u ng i già, v y nên m i phát ra l m ti ng ng.

Nh ng tôi bi t là không ph i th .

Âm thanh y l i vang lên, m t ti ng khe kh , th ng tâm. Là chú chó c a tôi.

V a b c i v a b t sáng m i bóng èn, hai chân tôi l p c p - vì tôi bi t, tôi ã bi t - tôi ráng i qua phòng b p, qua phòng l n. o n, hai tay tôi run b n lên, tôi m c a vào nhà x ng. Bowie l i rên r , l n này to h n.

Tay tôi do d khi v i l y công t c èn. Tôi hoàn toàn ch c ch n là mình không mu n nhìn th y nh ng gì trong y. Không c n b t èn tr n lên, tôi b c vào x ng. D u sao thì tôi c ng thu c ng mà.

“Ông i?” tôi thì thào. uôi con Bowie qu t thình th ch xu ng sàn nhà, là ti ng tr l i duy nh t.

Th t ch m rãi, th t c n th n, tôi i n bàn thao tác trong góc phòng và r i, sau m t i ng p ng ng, tôi b t ng n èn b ng ng c k lên. Ánh sáng d u nh t ng n èn quá soi r i nh ng gì tôi bi t là mình s th y.

Ông tôi ng i trên chi c gh t a c k c a mình, Bowie n m dài d i chân gh . Chú chó c a tôi v y uôi m t cái, nh ng nó không ng lên.

Hai m t ông n i nh m nghi n. H n lúc nào h t, ông trông gi ng nh m t ông già Noel m nhách, tóc và râu b c tr ng, hai bàn tay i u ngh , d u dàng. Không có v cau có th ng ngày, g ng m t ông trông d u dàng và th thái h n. Nh ng v t chân chim quanh m t ông... là nh ng n p g p khi ông c i. Ông tôi có m t n c i tuy t v i. Ông luôn c phô ra cái tính cách ông già b n tính, nh ng tôi thì không bao gi tin - không h n là tin l m. M t ng i không th gi u i trái tim nhân h u, dù ng i y có c n m c nào.

Ông n ười th ật tình tr ồng nh ư ằng ng ười. Nghe thì sáo r ỗng l ắm, nh ư ng ười th ật an tâm, vì m ục cho tôi t ăng l ớn lên trong m ột nhà tang l ễ, tôi v ẫn luôn s ợ ng ười ch ết.

Bowie l ười r ên lên. “Mày ngoan l ắm,” tôi thì thào. “Ngoan l ắm Bowie.”

Tôi dùng tay mình ếp lên bàn tay c ủa ông, l ần nh ư t ả a ông n ười và qu ả xu ả nh ư gh ệ, n ổi c ả m ột nóng h ồi l ớn dài trên m ặt. H ồi là ông ấ ầy c ả m ột ấ ỉ, vì trong x ả ả này l ần l ẻ o, không có ng ười l ẻ a nào tí tách trong lò s ưởi. Không gian th ật im ắng. “Ông ấ ỉ,” tôi nói kh ể. “Cháu r ất xin l ười vì ấ ỉ không có m ột ấ ỉ.”

“ ả ả có ng ười c ả th ể,” tôi g ả n nh ư có th ể nghe th ể y ông nói.

“B ả ả quay l ười v ề nhau r ề y ể,” tôi k ể cho ông mình nghe, gi ả ả nói run run. “V ả ả nên ông không c ả n ả ả l ẻ o l ẻ ả cho con trai mình n ả, ông nh ể? Cháu s ể tr ồng nom Freddie cho. Nó s ể n ả thôi mà. Ch ể là nó còn tr ể. Nh ư ng ười r ề ả s ể tr ể ng ể thành thôi ể. Cháu bi ể t ả Fred s ể làm ông h ểnh đi ể n ả cho xem.”

Tôi ngh ể v ả bà mình, v ả tình yêu tr ể n ể c ả a ông n ười. Ngh ể v ả ông Morelock và bác Remy, nh ư ng ười ấ ỉ qua ể t ể r ể lâu r ể. Tôi hy ể v ả ng ể m ể ng ể ả ả n ể y ch ể ể ông. Tôi th ể y th ể t ể vui vì mình ấ ỉ c ả s ể ng ể cùng ông, tr ể ch ể c ả và giúp ể cho ông. Vui vì ông ấ ỉ tìm th ể y chút vui t ể ể v ể Jody trong nh ể ng ể tu ể n ể l ể c ể ể cùng. Vui vì ông ấ ỉ m ể t ể ể trong nhà x ể ng ể mà ông r ể t ể yêu thích, làm v ể c ể n ể t ể n ể ngày c ể ể ể, vì m ể t ể g ể cao b ể ể già Vermont s ể không m ể n ể có b ể t ể k ể m ể t ể c ể c ể nào khác. Vui vì chú chó xu ể t ể chúng c ể a mình ấ ỉ có m ể t ể t ể ấ ỉ, vì ông n ể ể vô cùng quý m ể n ể Bowie.

Tôi hôn lên trán ông, r ể ể ng ể d ể y. “Nào Bowie,” tôi nói. “Mày ấ ỉ làm r ể t ể t ể. ể ể n ể chút th ể t ể m ể ể nào.”

Chú chó c ể a tôi, ể c ể b ể ể nhi ể m, ể ể theo tôi vào b ể p.

Bu ể n ể c ể ể nh ể. Tôi th ể t ể s ể không bi ể t ể ả ể làm gì, m ể c ể dù là ấ ỉ sinh tr ể ng ể trong môi tr ể ng ể y. Tôi th ể ng ể cho Bowie, r ể ể nh ể c ể ể n ể tho ể ể lên. Quay s ể mà h ể u ể nh ể là không nh ể n ể th ể c ể c ể mình ả ả làm th ể. Xin làm ể n ể có m ể t ể y, tôi t ể nh ể.

Anh không có ể y.

“B ể n ể ấ ỉ g ể ể cho Ian McFarland. Vui lòng ể l ể tin nh ể n ể và tôi s ể g ể ể l ể ngay khi có th ể ể.”

“Ian?” tôi nói, gi ể ng ể lí nh ể. “Em bi ể t ể anh h ể ể b ể c ể em, nh ể ng ể em ả ả b ể n ể kho ể n ể li ể u ể anh có th ể ghé qua ể c ể không vì ông em v ể a m ể m ể t ể.”

HAI TI NG NG H SAU, tôi l i m t thân m t mình trong ngôi nhà c a ông n i.

B m tôi ã n g n nh ngay l p t c. B ng l ng im bên ông trong vài phút, r i hôn lên u ông. M ô m b vào lòng và r i nh nhàng th th . Robbie Neal, nhóm Chu t Trên Sông và i c p c u, ã n xác nh n r ng ông n i ã qua i, và Shaunee, m t tình nguy n viên khác trong i c p c u, ã ôm tôi an i.

“Trông nh là m t c n au tìm d d i,” cô nói.

C nh sát h i vài câu... l n cu i tôi g p ông là lúc nào, ông có khách n th m nào không, nh ng câu h i thông th ng. H ki m tra theo l , nh ng rõ ràng trái tim c a ông n i n gi n là ã ng ng p r i. Louis n, l ng l và c vi c và ây là l n u tiên mà gi ng nói c a anh ta nghe không ghê ghê... thay vào ó, anh ta d ng nh là t t và iêu luy n.

C b m u lo cho tôi, mu n tôi sang nhà h ng l i, r i ngh c ng l i ây. B m ngh Hes và Freddie n sáng hôm sau bi t tin c ng c... Freddie ã i ch i v i b n, còn Hester thì luôn i ng s m. Tôi nói mình báo cho bà Jody vào ngày mai. T i nghi p bà.

“Có ch c là con không mu n v nhà ch , con yêu?” m tôi v a h i v a vu t tóc tôi khi tôi ng i bên bàn b p. B ã ra ngoài cùng i c u th ng.

“Con không sao âu m ,” tôi áp. “Ch là, m bi t y... bu n thôi mà.” Bowie, nh t nh là ang làm vi c ngoài gi , kê u lên lòng tôi mà nháy nháy bên m t màu xanh. Tôi m m c i v i nó và cho nó n n a mi ng bánh mì k p m ã làm cho tôi. Tôi ng c nhìn m . “Con s ch l i ây t i nay mà khóc cho th a thôi .”

M nghiêm ngh nhìn tôi, dò xét ánh giá công t mét s th t trong tôi. “Thôi c. Sáng mai m s g i cho con.”

“C m n m . Ch c là m s lo s p x p m i chuy n ph i không ?”

Bà g t u. “ . Ông ã giao phó cho m t t c sau khi bà con qua i. Ông không bao gi ngh mình l i s ng lâu n th mà không có bà bên c nh.”

Tôi ng c nhìn m . G ng m t bà d m chiêu. “M i?”

“Gì th con?”

“Con r t m ng vì b m quay l i v i nhau y.”

M t bà m l . “M c ng v y con à,” bà nói kh .

“Con ch c là con mu n m t mình ch , Cún Con?” b h i khi tr vào trong b p.

“Ch c b .”

Tôi ôm b m , cam oan m t l n n a v i hai ng i là mình n, nhìn theo lúc b gi c a cho m . Khi b vào ng i c nh m trong xe, bà c m r i hôn lên tay ông.

R i tôi quay i kh i c a s , lên l u r a m t ánh r ng, thay ng . C h ng tôi nghiền ngh t vì khóc nhi u, còn c n nhà im l ng n r n ng i.

T i n i y, ngay góc phòng tôi, c nh c a s trông xu ng dòng sông, là chi c gh Morelock c a tôi. Trên chi c k bên trên gh là m i b y con thú b ng g , c ông tôi g t o trong nhi u n m, và khi nh n ra r ng ông s không bao gi làm ra thêm m t con thú nào n a, m t n i au nh xé to c l ng ng c tôi.

Tôi i xu ng phòng sinh ho t, ng i trên tr ng k . Bowie nh y lên ng i c nh tôi. Ch c là ch ng trình Deadliest Catch ang c chi u y, nh ng ý ngh ph i ng i xem mà không có ông n i bên c nh khi n cho c h ng tôi càng thêm au n. L ra tôi ã có th g i cho Annie, nhưng tôi không g i, ch ng i y trong c n nhà im ng, l ng l . Khi ti ng gõ vang lên t ngoài c a, c tôi cùng Bowie nh y đ ng lên. Tôi th h t ra, không bi t là mình ã nín th nãy gi . Anh ã n ây. R t cu c c ng n.

Không ph i là Ian.

“Mark ,” tôi h n h n. “Anh ang làm gì ây th ?” Tôi li c qua anh ta xem còn có ai ang n không... nh là Ian ch ng h n.

M t Mark nghiêm trang. “Anh v a nghe tin,” anh ta v a nói v a ôm tôi vào lòng. “Anh r t l y làm ti c Callie .”

y là m t cái ôm sát r t... không ph i là ki u ôm ch thoáng t a vào, mà là cái ôm sát sao, t ùi lên m t. Má Mark áp vào má tôi, tr n m n, m áp và nh n nh i. Anh ta có mùi nh m i khi v n v y - mùi n c hoa Hugo Boss mà tôi t ng r t thích, n n i tôi ã vác cái thân th m h i c a mình i mua l y m t l sau khi chia tay. Bao nhiêu gi ng h s t m t ã c b ra ng i ng i l y cái mùi n c hoa ngu ng c và phân tích n m cái tu n l di u k y.

Tôi r i ra. “C m n anh, Mark. m... ai nói cho anh bi t v y?” tôi lùi b c, cho Bowie hoàn thành các công o n c a quy trình ánh h i khách n th m m i khi. G ng m t tôi nóng ran.

“Anh m i ghé qua quán Whoop & Holler,” Mark áp. “Shaunee Cole nói cho anh bi t.” Trong thành ph bé nh th này thì tin t c truy n i nhanh l m. “Em nhà có m t mình ?” anh h i.

“Vâng,” tôi l ng l áp. “ m... m i anh vào. Anh mu n u ng chút gì không?”

“C ng c. Ta hãy nâng ly vì ông Noah nào.”

M t ph n trong tôi n i sung lên. Ông Noah y ch a bao gi a anh âu, Mark à. Ông ngh anh là lo i thùng r ng kêu to y. Nh ng Mark ch là ang t t thôi mà. V i l i, tôi ngh ch c chúng tôi c n nói chuy n.

M t phút sau, chúng tôi ng i trên chi c tr ng k b ng da c k tr c lò s i, m i a c m m t hay hai lóng tay whisky.

“U ng vì ông n i em. M t ngh nhân ch tác thuy n có m t không hai,” anh ta nói.

“C n nào,” tôi áp l i, l ch s c ng ly v i anh ta cho ph i phép. Nh p m t ng m. Tôi ch a khi nào thích whiskey. Mark u ng c n ly c a mình, tôi ý th y th .

“Em c n bao nhiêu ngày phép thì c l y,” Mark nói.

Tôi hít vào h i sâu. “Th t ra thì, Mark này, em c n trao i v i anh v công vi c.” Tôi di di tay theo hình mèo Hello Kitty trên b m c nhà c a mình, r i hít vào. “Em s n p n thôi vi c. Có hi u l c ngay l p t c là t t h n c , c n c vào tình tr ng nh hi n nay.”

Mark không nhúc nhích gì. Th m chí d ng nh là không th . R i anh ta ch p ch p m t và t ng t hít vào. “Callie, c ng này, ng có nói b a nh th ch . Th t iên r . Em không th b i c.”

Tôi ng ng b t. “À, nói cho úng ra thì em có th b i c ch .”

“Em ang b c b i. Ông em v a m i m t. Em không nên a ra quy t nh vào lúc này.”

“ âu có. Em ã quy t nh t tr c c .”

Mark ch p m t, r i xoa xoa trán. “Thôi c r i, ta nói th ng th ng ra nào. Có ph i là vì anh không?”

Tôi ng m nghĩa khuôn m t anh ta, ôi hàng chân mày ang nhú l i, ôi m t en áng yêu kia, mái tóc muôn i b t tr . G ng m t ki u c ngài Byron hay

gì ó... l ỡng m n, y bi u c m và p trai n nao lòng. G ờng m t c a Ian không c i n trai cho l m, nh ng trông thú v h n nhi u, mang y s c thái n gi u cùng nh ng n c i ch c n . Có th Mark mang nét p àn ông y, nh ng Ian l i... g ờng m t c a Ian l i n ch a c m t câu chuy n. Mark ch n gi n là m t s hoàn h o vô v .

“Callie này,” Mark thì th m, c m l y tay tôi.

Tôi r t tay l i. “Anh bi t sao không Mark? Anh nói úng. Chuy n này là vì anh.” Tôi nh t m t chi c g i trên gh mà ôm ch t vào lòng. “Em mu n nói th ng th n, vì em ch t nh n ra mình tr c nay ã không thành th t v i anh. Có l là ch a bao gi .”

Mark x u m t. “ ng có ng ng n th ch .”

“Không,” tôi nói. “Em ã không thành th t. S th t là Mark , em... em ã yêu anh t nhi u n m r i. Lâu l m kia. Tr c c v Santa Fe y.”

Mark há mi ng ra, nh nói gì y, nh ng r i i ý. “ ... c r i. Nói ti p i.”

“Th này, u tiên là th i trung h c, d i t ng h m nhà Gwen, m i chuy n d i y.” Mark kh c i, còn tôi nói ti p. “R i sau y, k t ngày c anh ph ng v n, em i lo i là c ng i y nh m t con chó con tràn tr h y v ng, ch i anh chú ý n mình.” Bowie ng ng lên ng h .

“T t nhiên là anh có ý n em ch Callie,” Mark s t ru t nói. “Anh ã luôn ngh em th t tuy t v i còn gì.”

Tôi kh t m i. “Ph i r i. Nh ng ph i m t c ba n m cùng m t tr i nghi m sém ch t thì chúng ta m i sát l i g n nhau. Mà v n là, em l i không tâm. Em hoàn toàn m m vì yêu, và mãi r i, d ng nh anh c ng c m nh n c i u ó. Ít ra là trong vài ngày. Khi chúng ta quay v ây, anh c tránh né làm em ngh , à thôi thì anh y c n chút th i gian. Th là em ch thêm ít n a, lòng ngh r ng ngày nào ó anh s nh n ra là anh c ng yêu em.” Tôi l c u. “ êm hôm y... cái êm mà anh chia tay v i em y, khi anh n u b a t i ngon tuy t y - th c tình thì em c ng là anh s p c u hôn c y, Mark .”

Mark nhìn xu ng hai bàn tay, má anh ta ng .

“Và r i anh qu ng cho em cái câu nh m nhí v th i i m thích h p gì y.”

“Callie, không ph i nh m nhí âu.”

“ m... nh m nhí y Mark.”

Mark th ể h ể t ra b ể c d ể c. “Thôi ể c, ph ể i, Callie à. Em này. Em và anh... Santa Fe, ể y là m ể t sai l ể m. Chuy ể n thì ể c bi ể t ể y, nh ể ng th ể i i m l ể i không ể úng, và l ể ra anh không bao gi ể nên ng ể v ể i em. Anh xin l ể i.”

M ể c dù là tôi ể ã thôi không còn thích anh ta n ể a, nh ể ng nh ể ng l ể i y ể âm vào tôi nh ể c nh ể i nh ể nh ể ng con ong be bé.

“Nh ể ng mà, Callie ể,” Mark nói ti ể p, “nh ể th ể c ng không có ngh ể a là em nên b ể vì c! Em yêu thích vì c em làm. Và em làm r ể t gi ể i c ể mà!”

“Em bi ể t ch ể,” tôi ể áp. “Em ch ể ... gi ể em ch ể mu ể n th ể gì ó khác ể i thôi. Và nói th ể ng nh ể, em không thích cái ki ể u Muriel ể àn áp m ể i ng ể i trong h ể ng. Em ch ể mu ể n b ể c ti ể p và c ể t ể t hoàn toàn. Em ể ã phí quá ể thì gi ể v ể i anh r ể i Mark à.”

Mark l ể c ể u. “Anh không h ể bi ể t là em l ể i c ể m th ể y nh ể v ể y, anh ta l ể m b ể m.

“Có, anh có bi ể t ch ể !” tôi quát lên khi n ể anh ta nh ể y d ể ng. “Và anh l ể i d ể ng tôi! Anh v ể n ể ang l ể i d ể ng tôi! Ngay t ể i nay thôi, anh còn b ể o tôi r ể ng tôi ể c bi ể t th ể nào. Anh bi ể t tôi c ể m th ể y ra sao mà, và anh l ể i d ể ng i ể u ó, nh ể anh ể ã l ể i d ể ng trong su ể t bao nhiêu n ể m.” Mark ném cho tôi cái nhìn t ể i l ể i, tôi th ể dài, ể t nhiên th ể y ki ể t s ể c. “Này Mark, ông tôi v ể a m ể t hôm nay, và nói th ể ng ra là, anh là ng ể i tôi không h ể mu ể n có m ể t ể ấy. Tôi thôi vì c. Làm n ể i i. Tu ể n sau chúng ta s ể nói chuy ể n, ể c ch ể ?”

Mark ể ng d ể y. “Thôi ể c. Nh ể ng chúng ta ch ể a xong ể u. Và anh không ch ể p nh ể n th ể t ể ch ể c c ể a em, vì anh ngh ể em ể ang bu ể n b ể c và em không nên a ra quy ể t ể nh ể l ể n ngay lúc này. Em c ể suy ngh ể i, nh ể?”

“Tôi không c ể n ngh ể .”

“ ể thì... c ể ngh ể i.” Mark th ể s ể t. “Này, anh không mu ể n làm cho ngày c ể a em thêm t ể i t ể u Callie. Anh ch ể mu ể n nói là anh l ể y làm ti ể c th ể nào v ể chuy ể n ông Noah thôi. Anh bi ể t là em quý ông ể y th ể nào mà.”

ể y luôn là v ể n ể r ể c r ể i v ể Mark. Anh ta không ph ể i x ể u xa hoàn toàn. “Em r ể t c ể m kích v ể i u này,” tôi ể áp có ph ể n d ể u ể i. Tôi ể ng d ể y ti ể n anh ta ra c ể a. “C ể m n ể ã ghé qua.”

“Không có gì,” Mark v ể a ể áp v ể a m ể c a ra.

Ian ể ang ể ng ngoài hi ể n, ể ang m ể c áo choàng y ể s ể mà không có áo khoác, m ể c cho ti ể t tr ể i mùa thu l ể nh ể ng t.

“Ian,” tôi th ể u th ể ào. Bowie b ể t ể u ngân nga vui s ể ng.

Ian nhìn tôi, rồi nhìn qua Mark. “Anh đang bận mà,” anh ngừng nói. “Có con chó b... mà thôi.” Anh nuốt khan. “Anh chắc vẫn muốn tin nhắn của em thôi Callie à.”

“Tôi sắp vậy,” Mark lầu bầu. “Chào nhé.” Anh ta lên xe rồi lái đi, ánh đèn sau xe Mark chói lòa trong đêm tối. Sau lưng tôi, Bowie rên rỉ, ngã vọt ra sàn, chìa cái bụng tênh hênh ra ngoài, nhưng ai còn thích gãi cho nó.

“Có muốn quá không em?” Ian hỏi.

“Muốn cho vì c gì c?”

“Còn nh em y?”

“Về anh thì không,” tôi đáp, và nghe thấy Ian vòng tay quanh cổ tôi và hôn lên trán tôi.

“Anh rất lý làm tí chuyện ông Noah,” anh thì thầm.

“Cảm ơn anh,” tôi nói, anh thì quá ấm áp và rần rần đến nỗi tôi không thể nói được một từ nào khác ngoài cảm ơn anh.

“Em có muốn nói chuyện không?” Ian hỏi.

“Em chỉ muốn nói thôi,” tôi ngần ngại, mặt tôi chìm sâu vào ngực anh.

“Còn yêu,” anh nói. Trước đây Ian chưa từng nói gì khác ngoài Callie, nên tôi càng khi nói thì anh khóc. Ian óng cộm, nói tôi ba lĩ d dành về Bowie, rồi tôi lên lầu, nhìn đâu anh thì tay tôi run rẩy. “Em có cần ánh sáng hay gì không?” anh hỏi.

“Không,” tôi nói. “Em xong xuôi hết rồi.”

Ian quàng tay ôm lấy tôi, rồi cúi xuống hôn lên tóc. Tôi nhắm mắt lại. “Về giường đi em,” anh nói, và tôi làm theo, tất nhiên cảm thấy thoải mái.

Ian kéo chân quần tôi, rồi cúi xuống hôn lên tóc. Tôi nhắm mắt lại, anh ngừng hôn lên tóc tôi, ngón tay cái của anh nhàn nhạt vuốt mu bàn tay tôi, thì thầm ý nghĩa của nó trong tôi rằng Ian sẽ làm tất cả những gì cần thiết, tất cả những gì cần thiết theo ý tôi.

“Em rất thích chuyện này,” tôi thì thầm.

“À,” anh vẫn nói về chuyện vuốt tóc tôi. “Con tim em đã làm điều đúng, anh nghĩ thế. Anh cảm ơn xin lỗi em.” Anh nhìn xuống tay mình, đổi một theo một mình về trang trí. “Bác Jane sẽ không bao giờ để tính đâu, Callie à.”

“Em đoán thế,” tôi nói.

“V y t i mình gi i quy t xong chuy n y ch a?”

Tôi g t u.

“Anh c t ng t i qua em chia tay anh r i ch , khi em b i y,” Ian nói mà không ng c nhìn lên.

H i th tôi ngh t i. “Ôi không âu Ian. Chúng ta ch ... chúng ta ch cãi nhau thôi mà.”

“ c r i.” Ian nu t khan, làm con tim tôi d ng nh t nhiên ph p ph ng.

“Th t ra thì, em tính s qua nhà anh làm m t tr n mây m a hòa gi i hoang đ i c . Nh ng r i em v nhà thì th y ông n i, r i... r i... thôi...” M t tôi nh n nhỏ.

“Thôi này,” Ian nói, và nói th t nhé, không th gì trên th gi i này l i có c m giác tuy t v i b ng hai cánh tay r n ch c kia ang ôm l y tôi. Ian ép m t tôi vào c anh và tôi òa khóc.

“Anh có th l i ây v i em êm nay c không?” Gi ng tôi lí nhí.

Ian lùi mình ra sau nhìn tôi b ng ôi m t xanh bi c mùa h . “ y là lý do vì sao anh n ây,” anh ch tr l i nh th .

R i anh c i b b qu n áo bác s và lên gi ng v i tôi, ôm tôi th t ch t cho má tôi t a lên tim anh. Ch trong vài giây, tôi ã chìm vào gi c ng .